

N:o 51.

Af Herr A. W. Uhr: Om tillägg till § 9 mom. 1 i Bevillningsförordningen.

I anledning deraf, att Bevillningsstadgan för närvarande lemnar oafgjordt, efter hvilka grunder den för jernvägsbolagen uppkommande årsvinst skall mellan de särskilda jernvägsstationerna fördelas, hvilket förhållande Utskottet vid sistlidne riksdag villigt erkände, hade friherre H. J. Hamilton då föreslagit: att till förekommande af olika *tydningar af det derom handlande lagrum*, ett tillägg måtte dertill fogas af ungefär följande lydelse:

”Härvid iakttages, beträffande jernvägsbolagen, att vid hvarje station påföres bolaget en bevilling, som, i förhållande till bolagets hela nettobehållning, beräknas efter den vid stationen under året kontant influtna uppbörd af trafikmedel.”

Utskottet ansåg sig, af skäl att för skilda fall olika grunder möjligen kunde och borde tillämpas, och anseende det framställda förslaget allt för godtyckligt och obilligt, *icke då* böra föreslå någon förändring i förevarande hänseende, utan afstyrkte motionen.

Följden deraf blef, att just *den godtycklighet*, som Utskottet sade sig vilja undvika, kvarstår oförminskad, ty då ingen föreskrift finnes huru vinsten skall fördelas på hvart och ett af bolagets kontor eller stationer, kan det ej ske annat än på sätt bolaget för godt finner (godtycke), och det föranleder ej sällan till obillighet.

Jag tager mig därför friheten framkomma med ett förslag, som möjligen kan föranleda något bättre, och således torde hafva någon utsigt till framgång, då det icke utgör någon allmän bestämmelse, hvilket Utskottet vid förra riksdagen ville undvika, utan tvärtom icke lägger hinder i vägen för olika grunders tillämpning för skilda fall, såsom Utskottet syntes önska. Mitt förslag är att *ett tillägg måtte göras, bestämmande:*

att hvarje kommun, som genomlöpes af bolagsjernväg, må ega att sända ett ombud för deltagande såväl i granskning af bolagets räkenskaper, som i fördelningen stationerna eller kommunerna emellan af bolagets vinst.

Dessa kommunernas ombud blifva då i tillfälle taga fullständig kännedom om bolagens inkomster både vid lastnings- och lossningsstationerna, och då de äfven få deltaga i fördelningen, bör, i det allra närmaste, det missnöje, som nu ofta eger rum, ej sällan af brist på kännedom om verkliga förhållandet, kunna undvikas.

Stockholm i Januari 1877.

A. W. Uhr.

N:o 52.

*Af Herr **A. P. Danielson:** Om ändring af Kongl. Förordningen den 9 Juni 1871, rörande hemortsrätt.*

Ehuru erkänns måste, att Kongl. Maj:ts Nådiga förordning angående fattigvården den 9 Juni 1871 verkat mycket godt och således i många delar bättrat de svårigheter, som förekommo under den tid, förordningen af den 13 Juli 1853 hade gällande kraft, så har man ändock funnit, att nuvarande förordning i vissa delar innehåller bestämmelser, som äro både obilliga och olämpliga och derföre fordra rättelse och förändring.

Sälunda har man erfarit, att stadgandet i 25 § rörande hemortsrätt är olämpligt deruti, att, när en person afflyttar från ett fattigvårdssamhälle till ett annat, så